בס"ד

בִּזּוּי
אוֹכְלִין

כיתות א' - תולדות תשע"ה

"תלמוד תורה" כלל חסידי

מודיעין עילית

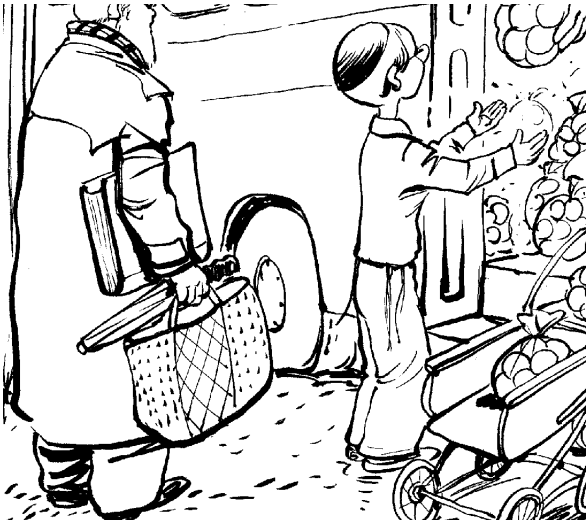
שְׁנַת בְּרָכָה הָיְתָה בְּאֶרֶץ בָּבֶל, הַחִטָּה עָלְתָה יָפֶה וְנָתְנָה יְבוּל מְבֹרָךְ, הַקָּמַח הָיָה רַב וְהַלֶּחֶם בְּזוֹל, וְלָכֵן לֹא נִזְהֲרוּ בְּנֵי אָדָם בּוֹ, הִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ בְּסְעוּדָתָם וְאַחַר כָּךְ זָרְקוּ מָה שֶׁנִּשְׁאַר, הַלֶּחֶם לֹא הָיָה חָשׁוּב בְּעֵינֵי הָאֲנָשִׁים כְּלָל וְהֵם אָפְלוּ שְׂחֲקוּ בּוֹ.

יוֹם אֶחָד עָמְדוּ בְּשׁוּק שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְהִשְׁלִיכוּ זֶה עַל זֶה לֶחֶם לְשֵׁם צְחוֹק וְשַׁעֲשׁוּעַ, בְּאוֹתוֹ רֶגַע עָבַר שָׁם אִישׁ חָכָם וְצַדִּיק רַב יְהוּדָה שְׁמוֹ, וְכַאֲשֶׁר רָאָה שֶׁהָאֲנָשִׁים מְשַׂחֲקִים בַּלֶּחֶם וְנוֹהֲגִין בּוֹ בְּזָיוֹן, עָמַד וְאָמַר: "נִרְאֶה שֶׁיֵּשׁ יוֹתֵר מִדַּי אֹכֶל, הָאֲנָשִׁים שְׂבֵעִים כָּל כָּךְ עַד שֶׁשָּׁכְחוּ אֵת מִצְוַת הַשֵּׁם שֶׁצִּוָּה



לָהֶם בַּל תַּשְׁחִית (אַל תְּקַלְקְלוּ מַאֲכָלִים), אִם כֵּן
מוּטָב שֶׁיִּהְיֶה רָעָב בָּעוֹלָם וְשׁוּב יִזְכְּרוּ בְּהַשֵּׁם וּבְמִצְוֹתָיו".

צַדִּיק גָּדוֹל הָיָה רַב יְהוּדָה וְלָכֵן הַשֵּׁם קִיֵּם אֶת דְּבָרָיו,
בְּשָׁנָה הָאַחֶרֶת לֹא יָרְדוּ גְּשָׁמִים וְלֹא צָמַח בָּהּ מְאוּמָה, לֹא
חִטָּה וְלֹא שְׂעוֹרָה, לֹא פֵּרוֹת וְלֹא יְרָקוֹת, מְעַט הַמָּזוֹן
שֶׁנִּשְׁאַר מִן הַשָּׁנָה הַמְּבֹרֶכֶת עָלָה בְּיֹקֶר רַב וַאֲנָשִׁים חִכּוּ
בְּתוֹרִים גְּדוֹלִים בִּשְׁבִיל לִקְנוֹת. כֻּלָּם הָיוּ רְעֵבִים מְאֹד
וּבְצַעַר וַחֲרָטָה זָכְרוּ אֵיךְ לֹא הִשְׂגִּיחוּ בָּאֹכֶל כַּאֲשֶׁר הָיָה
לָהֶם שֹׂבַע, "הַלְוַאי וְהָיָה לָנוּ עַכְשָׁו לְפָחוֹת קְצָת לֶחֶם
יָבֵשׁ"
אָמְרוּ.



רַב יְהוּדָה לֹא יָדַע אֵיזוֹ צָרָה בָּאָה לְעוֹלָם, כִּי הוּא נָהַג לָשֶׁבֶת בְּבֵיתוֹ כָּל הַיּוֹם וְלִלְמֹד תּוֹרָה וְכִמְעַט שֶׁלֹּא יָצָא הַחוּצָה, רָאוּ הַתַּלְמִידִים אֶת צַעֲרוֹ שֶׁל הָעָם וְאָמְרוּ לְרַב כַּהֲנָא שֶׁהָיָה תָּמִיד עוֹזֵר לְרַב יְהוּדָה וּמְשַׁמֵּשׁ אוֹתוֹ, "הֲלֹא אַתָּה נִמְצָא תָּמִיד בְּקִרְבַת הַצַּדִּיק, עֲשֵׂה נָא שֶׁיֵּצֵא לַשּׁוּק וְיִרְאֶה כַּמָּה רְעֵבִים הֵם הָאֲנָשִׁים" הִסְכִּים רַב כַּהֲנָא לְדִבְרֵיהֶם וּבִקֵּשׁ מֵרַב יְהוּדָה לָצֵאת עִמּוֹ.



כַּאֲשֶׁר הִגִּיעוּ לַשּׁוּק רָאוּ אֲנָשִׁים רַבִּים הָעוֹמְדִים בַּתּוֹר עַל יַד דוּכָנוֹ שֶׁל הַסּוֹחֵר הַיְחִיד שֶׁנִּמְצָא בְּכָל הַשּׁוּק, הִתְפַּלֵּא רַבִּי יְהוּדָה וְשָׁאַל: מָה זֶה? מַדּוּעַ עוֹמְדִים שָׁם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים? עָנוּ לוֹ: "זֶהוּ הַסּוֹחֵר הַיְחִידִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְמִכֹּר דִּבְרֵי מַאֲכָל הוּא מוֹכֵר פִּסֹּלֶת קְלִפּוֹת שֶׁל תְּמָרִים וְכָל אֶחָד רוֹצֶה לִקְנוֹת" אָמַר רַב יְהוּדָה נִרְאֶה שֶׁרָעָב בָּא לָעוֹלָם וְאִם כֵּן צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת וּלְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם שֶׁיְּרַחֵם וְיִתֵּן אֹכֶל לִבְנֵי אָדָם הָרְעֵבִים, וּמִיָּד בִּקֵּשׁ מִשַּׁמָּשׁוֹ חֲלוֹץ לִי אֶת נַעֲלֵי כְּמוֹ בְּיוֹם כְּפוּר שֶׁלֹּא נוֹעֲלִים נַעֲלַיִם, רַק חָלַץ לוֹ הַשַּׁמָּשׁ נַעַל אַחַת יָרְדוּ גְּשָׁמִים, עוֹד לִפְנֵי שֶׁרַב יְהוּדָה הִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל כִּי אֵת רְצוֹנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַשֵּׁם מְקַיֵּם מִיָּד.

לְמָחֳרַת הַיּוֹם גַּם הִגִּיעוּ לְבָבֶל אֳנִיּוֹת מְלֵאוֹת בְּאֹרֶז וְחִטָּה מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה, חִלְקוּ אֶת הָאֹכֶל לְכָל הָאֲנָשִׁים הָרְעֵבִים וְהָעֲנִיִּים, וְהוֹדוּ לַה' עַל חַסְדּוֹ.

